

befostes saadanne nye Bygninger, vil jeg henvisse til den Bygning, der for ikke lang Tid siden er opført for selve Universitetet. Naar man vil nævne et Exempel paa en ubeqvemt liggende, med daarlige Auditorier forsynet Bygning, saa kan man ikke finde nogen i Landet som denne. Ved enhver Forelæsning, der har nogen Interesse, er det ikke muligt at rumme Tilhørerne, uden at man strax maa tye til Solennitetsalen, saa at der altsaa ikke kan holdes mere end eet tilfredsstillende Foredrag for en større Mængde ved denne Anstalt. Lad os, belærede af Erfaringen, see os lidt nøiere for, inden vi sride videre, og holde os til den samme Botering, der i denne Henseende skete i forrige Aar.

A. Sage: Da jeg har lagt Mærke til, at alle de ærede Talere hidindtil have hørt til de Værde, haaber jeg, at det maa være tilladt, at ogsaa en Uværld lader sin Stemme høre. Jeg skal imidlertid stræbe at opfylde en af de Fordringer, som kunne gøres til en Taler: jeg skal udtale mig kort. Jeg troer da ikke, at det kan nægtes, hvad der allerede er ansøgt, at vi under vor nuværende Forsatning, den demokratiske, have gjort Mere for Kunst og Videnskab, end der i mange Aar er gjort under det absolute Regiment, og til Tegn paa den Villighed, hvormed vi Uværde have imødeføjet Fordringer af den Art, kan ogsaa nærværende Sag tjene; thi Bibliotheket har ligget paa Loftet i 200 Aar, og nu kommer man først til os Demokrater for at forlange et Palais til at rumme dets Værker. Jeg skal tilraade, at vi fremdeles bevilge enhver Sum, som paa nogen Maade kan ansees for fornøstigt, til Kunst og Videnskab, naar Summen ikke overstiger vore Kræfter; ja selv om man plukker en Fjeder af os, troer jeg, at vi alligevel ville staae os bedst derved; thi det er ikke alene Jorden, som vi skulle dyrke og sætte Priis paa, vi ønske ogsaa den aandelige Dyrkning, som paa saa mange Maader kan komme os tilgode. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbøks Amts 2den Kreds (Tscherning) i, at man i den senere Tid gjør temmelig store Fordringer til os; maaffee er det paa Grund af, at vi

paa engang ere blevne temmelig rige; men der er ogsaa hengaaet en meget lang Aarrække, hvori man ikke kunde gjøre Fordringer til Statskassen, og jeg skal kun erindre om, at det ikke er meer end 43 Aar siden, vi gjorde en stor Fallit, og det er først nu i de sidste 10 Aar, at vi ere komne til Kræfter igjen. Her forlanges nu Tilladelse til at maatte anvende et betydeligt Beløb til, hvad jeg maa ansee for at være en nyttig Bygning, et Beløb, som den vedkommende Institution selv eier; den forlanger nu vort Bisald til, at den af sine egne Midler maa anvende nogle Hundre detusind Rd. paa en Bygning til at opbevare sine Bøger i, da den nuværende Bygning ligger paa et ubeqvemt og slet Sted. Jeg skal stemme derfor og blot bemærke, at naar der har været Tale om Pladsen, saa vil jeg give den ærede Rigsdagsmand for Holbøks Amts 2den Kreds (Tscherning) Ret i, at man titide kunde have været betænkt paa alle disse Forandringer, som man nu fremkommer med, og var det skeet i rette Tid, inden den nye Bisp for Sjællands Stift blev ansat, saa havde det været meget rimeligt, om Universitetet havde erhvervet den Plads, hvor Bispboligen staaer, til dette Diemed. Naar der med Hensyn til Flytningen har været talt om Proviandgaarden, saa er det vistnok undgaaet den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed, at det er en Fællesindretning, og hvormeget der end kunde tale for, at der paa det samme Sted var søgt for den aandelige og legemlige Føde, saa kan jeg dog ikke negte, at jeg ikke har gjort mig fortrolig med den Tanke at see Xenophon og Cicero gaae ud ad den samme Dør, ad hvilken Nyboders Køner komme ud med deres Smør og Flest. Men naar vi Uværde ere villige til at give vort Bidrag til, at der søges for den nærværende Institution ved en god Opbevaring af de Skatte, Videnskaben eier, saa haaber jeg ogsaa det maa være os tilladt at gjøre en Kontraforordning, den nemlig, at de virkelig bestyres fornøstigt, saaledes at disse Skatte virkelig kunne komme Publikum tilgode paa den henstigtsmæssigste og bedste Maade.

Jeg skal ikke undlade her at tale et Par Ord om det kongelige Bibliothek — naturlig-